

Пасуться коні в зоряному лузі...

Платон Воронько

Пасуться коні в зоряному лузі,
Нічліжники печуть солодкі буряки.
Два місяці — в сазі і на галуззі.
Я з жахом думаю:
А що, коли вовки?..

Усе вночі широке і далеке,
Усе страшне — аж ген до Гниляків.
З гнізда схиляє голову лелека:
— Не бійся, спи, я прожену вовків.

Я засинаю в сіні на ряденці,
І видиться, як вовка б'є крилом
Наш чорногуз.
І радісно на серці.
Солодкий дух пливе понад селом.